

РЕШЕНИЕ

№ 7828

гр. София, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 05.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **8996** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Ю. С. Б., чрез адвокат Д. Р., с адрес за призоваване от [населено място], [улица], срещу Заповед № 513з-7449/30.08.2022 г. на Директора на СДВР.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Твърди се, че в същата не са изложени фактическите основания за постановяването ѝ и липсват мотиви. Изложени са доводи, че законът дава правомощия на Директора на СДВР да определи размера на допълнителното възнаграждение за специфична дейност на всеки служител, но той трябвало да обоснове и мотивира решението си. Инвокирани са доводи, че жалбоподателят е един от служителите с най-много оперативни дела и секретни преписки, поради което намаляването на размера на допълнителното му възнаграждение спрямо миналата година е незаконосъобразно. Твърди се, че оспореният акт е постановен при несъответствие с целта на закона, защото определяне на допълнително възнаграждение в намален размер ще доведе до демотивация и ще влоши качеството на изпълнението на служебните задължения.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява лично. Упълномощеният от него адвокат Б. поддържа жалбата. Претендира за присъждане на разноски.

Ответникът по оспорването на Директора на СДВР не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт Д. намира жалбата за неоснователна, като развива подробни доводи в

писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Административен Съд С. - град, I отделение, 69-ти състав след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че Ю. С. Б. към момента на издаването на оспорената заповед е заемал длъжността „разузнавач V степен“, в 01 група „Престъпления против личността“ на сектор „Противодействие на криминалната престъпност“, при 03 РПУ-СДВР.

Според мотивите на предложението рег. № 227р-20021 от 08.08.2022 г. (л. 10-11) на Началника на 01 група „Престъпления против личността“ на сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ при 03 РПУ-СДВР Ю. С. Б. не извършва дейност по превенция и разкриване на престъпления, заплахи за националната сигурност и нарушения на обществения ред, не издирва лица, които се укриват от привличане към наказателна отговорност или се отклоняват от изтърпяване на наложено им наказание „лишаване от свобода“, не издирва вещи, които са предмет или са послужили за извършване на престъпление, не изготвя и не съхранява вещественни доказателствени средства и т.н.

Според изложеното в предложението, сочените бездействия от страна на Б. представляват нарушения на чл. 8 от ЗМВР и специфичните задължения за заеманата от него длъжност, описани в длъжностната характеристика. По посочените причини и на основание чл. 178, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, във връзка с чл. 10, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Наредба № 8121з-1060/26.09.2019 г. за условията, реда и максималните размери на изплащане на допълнителни възнаграждения на държавните служители в МВР (наричана за краткост по-надолу само Наредбата) за пряко изпълнение на агентурно-оперативната или издирвателната дейност на територията на [населено място] и § 1, т. 26а от ДР на ЗМВР, на Директора на СДВР е предложено на Ю. Б. да бъде определено допълнително месечно възнаграждение в размер на 30 на сто от 50 на сто от утвърдената със Закона за държавния бюджет за съответната година база, считано от датата на регистриране на предложението.

Вземайки предвид цитираното предложение, Директорът на СДВР е издал оспорената заповед, с която е определил на Ю. Б. да се заплаща допълнително месечно възнаграждение в размер на 30 на сто от 50 на сто от утвърдената със Закона за държавния бюджет за съответната година база, за определяне размера на основното месечно възнаграждение за най-ниската длъжност по чл. 177, ал. 2 от ЗМВР, считано от 08.08.2022 г.

Като доказателства по делото са приети Заповед № 8121з-6922/29.07.2022 г. на Министъра на Вътрешните Работи, с която Ю. Б. е награден с „обявяване на благодарност“ и парична награда в размер на 200 лв. за проявена инициативност и постигнати високи професионални резултати при изпълнение на функциите си по разкриване на и задържане на извършители на престъпления, „Грамота“ от 03.10.2022 г., Заповед № 227з-150/09.03.2022 г. на Началника на 03 РПУ-СДВР, с която Ю. Б. е награден с „писмена похвала“ за проявена инициативност, постигнати високи резултати и конкретен принос при изпълнение на конкретна професионална задача и предложението на прокурор при СРП № 13195/2022 г., с което на Директора на СДВР е предложено полицейски служители при 03 РПУ-СДВР, между които и Ю. Б., да бъдат наградени за разкриване на престъпления, отличаващи се ниска разкриваемост.

Приета е и справка за водени оперативни дела от служители на 01 група „Престъпления против личността” на сектор „Противодействие на криминалната престъпност”, при 03 РПУ-СДВР и длъжностна характеристика за длъжността „разузнавач VI-IV степен“, 1 сектор „Противодействие на криминалната престъпност”, СДВР и протокол за връчването на екземпляр от същата на Ю. Б..

Административен Съд С. - град, I отделение, 69-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: В оспорената заповед не посочено пред кой орган и в какъв срок може да бъде оспорена, поради което следва да се приеме, че жалбата, подадена срещу нея директно в АССГ е в рамките на срока по чл. 140, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 178, ал. 1, т. 2 от ЗМВР и чл. 6, ал. 1 и чл. 10, ал. 2, т. 1, б. "а" от Наредбата № 8121з-1060/26.09.2019 г.

Съгласно чл. 178, ал. 1, т. 2 от ЗМВР към основното месечно възнаграждение на държавните служители се изплащат допълнителни възнаграждения за изпълнение на специфични служебни дейности.

Разпоредбата на чл. 1 от Наредбата определя условията, редът и максималните размери за изплащане на допълнително възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности на държавните служители вМВР. Съгласно чл. 6, ал. 1 от Наредбата на всеки служител се определя допълнително възнаграждение за специфична служебна дейност по мотивирано писмено предложение на преките ръководители и със заповед на ръководителите на структури по чл. 37 от ЗМВР, както и на директорите на регионалните дирекции "Гранична полиция" (РДГП) и на регионалните дирекции "Пожарна безопасност и защита на населението". Съгласно чл. 10, ал. 2, т. 1, б. "а" от Наредбата конкретният размер на допълнителното възнаграждение се определя в процент от базата по ал. 1, като за агентурно-оперативна или издирвателна дейност на територията на [населено място] размерът му е до 90 на сто.

Оспорената заповед е издадена в писмена форма и от компетентен орган, тъй като структура по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗМВР е Областната дирекция на МВР, чийто ръководител е директорът на същата, съгласно чл. 43, ал. 1 от ЗМВР.

От друга страна, в разглеждания казус, Директорът на СДВР, въпреки дадената му възможност и конкретни указания по реда на чл. 171, ал. 4 от АПК не успя да установи в цялост, съгласно разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, съществуването на фактическите основания, посочени в оспорената заповед и изпълнението на законовите изисквания при издаването ѝ. Изискванията към съдържанието на административния акт са регламентирани в разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК, като неизпълнението им съставлява основание за отмяна. В случая, независимо, че в заповедта са посочени правните разпоредби от Наредбата и ЗМВР, на основание, на които се определя допълнителното възнаграждение за специфична дейност, нито в нея, нито в предложението на Началника на 01 група „Престъпления против личността” на сектор „Противодействие на криминалната престъпност”, при 03 РПУ-СДВР, са описани конкретни факти, свързани с твърденията за това, че Ю. С. Б.

не извършва превенция и разкриване на престъпления, заплахи за националната сигурност и нарушения на обществения ред, не издирва лица, които се укриват от привличане към наказателна отговорност или се отклоняват от изтърпяване на наложено им наказание „лишаване от свобода”, не издирва вещи, които са предмет или са послужили за извършване на престъпление, не изготвя и не съхранява веществени доказателствени средства и т.н.

Липсата на доказателства за възникването на конкретните материално-правни предпоставки, даващи възможност на органа да упражни дадените му от закона правомощия, е абсолютно основание за отмяната на акта, защото предполага липса на юридически факт, който да породи упражненото от органа публично субективно право.

За пълнота следва да се отбележи, че голословните и общи твърдения, изложени в предложението, по никакъв начин не кореспондират с представените доказателства за това, че през последната година Ю. Б. е награждаван няколкократно именно за постигнати високи резултати при изпълнение на задълженията му, свързани със служебната дейност.

От друга страна, изложеното в предложението може да се свърже с пряко и системно неизпълнение на служебните задължения от страна на държавния служител, което е основание за ангажиране на дисциплинарната му отговорност, но не е относимо към условията за определяне на процесното допълнително възнаграждение. Доказателства за налагане на дисциплинарни наказания на Б. не бяха ангажирани.

Предвид изложените съображения следва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма, но при несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде отменена, а преписката да се върне на Директора на СДВР, с указание за издаване на нова заповед за определяне на размер и изплащане на допълнително възнаграждение за специфична дейност на Ю. Б..

Във връзка с изхода на спора на оспорващата се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 и чл. 173, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 69-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ю. С. Б., чрез адвокат Д. Р., с адрес за призоваване от [населено място], [улица], Заповед № 513з-7449/30.08.2022 г. на Директора на СДВР. ВРЪЩА ДЕЛОТО като преписка на Директора на СДВР, за постановяване на нова заповед, за определяне на размер и изплащане на допълнително възнаграждение за специфична дейност на Ю. Б., при съобразяване на задължителните указания по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА Столична Дирекция на Вътрешните Работи на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, да заплати на Ю. С. Б., с ЕГН [ЕГН], сумата от 550 (петстотин и петдесет) лева, представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство по административно дело № 8996 от 2022 г. на АССГ.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с

касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: